

[OFIARNICZY *ai*

ofiarniczny, ofierniczny.

o *prawdopodobnie jasne (tak w ofiara); a jasne; ofierniczny z tekstu nie oznaczającego é.*

sg m G ofiernicz(e)go. ◇ A ofiarniczny.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVI(XVIII) w. oraz XVIII w.: ofierniczny.

Przymiotnik od „ofiarnik” ‘kapłan’ (w judaizmie Starego Testamentu):

Wyrażenie: »urząd ofiarniczny«: sam Aharon sprawował urząd ofiárniczy/ álbo (iż poftaremu rzekę) żereclki BudBib I 223a marg (Linde); GilPos 313v.

Szereg: »kapłański, ofierniczny«: A ftąd mamy brác thę náukę/ iże iesliże wrzędu Kápłáńfkiego ofiernicznego nie przyiął [...] Aaron [...] / przetoż tákowy wrząd tych ma być zacnie ważon GilPos 313v.

Synonimy cf OFIAROWNICY.

Cf [OFIARNIKOW], OFIAROWNICKI, OFIAROWNICY, OFIAROWNIKOW